

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 344/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Борис Миљуш и Мирко Стојановић, адвокати из ..., против тужене „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. из Београда, ради чинидбе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Пожаревцу и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 856/2023 од 14.10.2024. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Пожаревцу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 856/2023 од 14.10.2024. године, обавезана је тужена да на пољопривредном земљишту површине 1993 м² на кат. парцели број ... КО ..., на мзв. „...“, а која је у власништву тужиоца АА уклони носећи стуб нисконапонске мреже, те изврши замену овог стуба са новим носећим стубом нисконапонске мреже, за које ће закачити проводнике нисконапонске мреже, како би ова мрежа била доведена у исправно стање, као и да тужиоцу накнади парничне трошкове од 184.800,00 динара.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу, па је предмет достављен Вишем суду у Пожаревцу, који се решењем Гж 62/25 од 16.01.2025. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби, те је списе предмета доставио Апелационом суду у Крагујевцу, као стварно надлежном суду.

Апелациони суд у Крагујевцу није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет уз допис Гж 653/25 од 19.08.2025. године доставио Врховном суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова, Врховни суд је нашао да је за одлучивање о жалби

против пресуде Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П 856/2023 од 14.10.2024. године, стварно надлежан Виши суд у Пожаревцу.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења и на решења донета у ванпарничном поступку, док апелациони суд, применом члана 26. став 1. тачка 3. истог Закона, одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 2. предвиђено да су спорови мале вредности и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази износ и става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 469. Закона о парничном поступку, одређено је да се споровима мале вредности не сматрају спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Побијаном пресудом тужена је обавезана да са пољопривредног земљишта, у власништву тужиоца уклони стуб нисконапонске мреже, те изврши замену овог стуба са новим носећим стубом нисконапонске мреже, како би нисконапонска мрежа била доведена у исправно стање.

Дакле, у конкретном случају се не ради о спору у вези са стварним правима на непокретности, већ о спору у коме се тужбеним захтевом тражи чинидба – уклањање опасности штете у смислу члана 156. Закона о облигационим односима. У таквим ситуацијама је меродавна вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Како је тужилац као вредност предмета спора у тужби означио износ од 50.000,00 динара, пресудом донетом у овом спору одлучено је у спору мале вредности, па је на основу члана 25. став 2. тачка 3 Закона о уређењу судова за одлучивање о жалби тужене на првостепену пресуду стварно надлежан Виши суд у Пожаревцу, у складу са одредбом члана 4. став 1. тачка 17. Закон о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, број 101/13).

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**